

РЕШЕНИЕ

№ 19458

гр. София, 25.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 74 СЪСТАВ, в публично заседание на първи ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАРИЯ Т. ДОЛАПЧИЕВА

при участието на секретаря ПЕТЯ ЦВ. СЛАВОВА
като разгледа докладваното от МАРИЯ Т. ДОЛАПЧИЕВА Гражданско дело № 20231110125823 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба на Д срещу З, с която са предявени обективно кумулативно съединени искове с правно основание чл. 411 КЗ за заплащане на сумата в размер на **3 281,58 лева**, представляваща невъзстановено регресно вземане за платено от ищеца застрахователно обезщетение по имуществена застраховка „Каско на МПС“ и ликвидационни разноски за вреди на МПС - пътна фреза WIRTGEN с рег. № „, причинени при ПТП, настъпило на 18.02.2020 г. на АМ Тракия, при км. 29 в посока - гр. София, по вина на водача на МПС „Скания“ с рег. № „, чиято гражданска отговорност е застрахована при ответника, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 15.05.2023 г., до окончателното плащане, както и с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД за заплащане на сумата в размер на **717,19 лева**, представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва за периода от 05.04.2021 г. до 12.05.2023 г.

Ищецът основава претенцията си на твърдения, че на 18.02.2020 г. на АМ Тракия, при км. 29 в посока - гр. София, водачът на МПС „Скания“ с рег. № „, предизвикал пътнотранспортно произшествие, в резултат на което било увредено имущество на трето лице – пътна фреза WIRTGEN с рег. № „, със собственика на което ищецът имал сключена имуществена застраховка „Каско на МПС“, въз основа на която заплатил обезщетение в размер на 21 210,53 лева. Поддържа, че въпреки получената от ответника покана за сумата в размер на платеното обезщетение и ликвидационни разноски в размер на 15 лева, ответникът изплатил само част от дължимата сума – сумата в размер на 17 943,95 лева. По така изложените съображения предявява разглеждания иск за дължимия остатък и за заплащане на обезщетение за забава. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника, с който оспорва предявените искове. Поддържа, че платеното от ищеца обезщетение е в завишен размер и не съответства на действителните вреди. Счита, че с плащането на сумата от 17 943,95 лева е изпълнил задължението си по повод процесното събитие. В условията на евентуалност оспорва противоправното поведение на водача, застрахован при него. Оспорва размера на предявения иск, както и причинно-следствената връзка между процесното събитие и щетите в дясната част на увреденото МПС. Претендира разноски.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 235 ГПК във връзка с посочените от страните доводи, намира за установено

от фактическа и правна страна следното:

За възникване на регресното вземане по иска с правно основание чл. 411 КЗ е необходимо да се установят следните факти: да е сключен договор за имуществено застраховане между ищеца и водача на увредения автомобил, в срока на застрахователното покритие на който и вследствие виновно и противоправно поведение на водач на МПС, чиято гражданска отговорност е застрахована при ответника, да е настъпило събитие, за което ответникът носи риска, като в изпълнение на договорното си задължение ищецът да е изплатил на застрахования застрахователно обезщетение в размер на действителните вреди. Съобразно разпоредбата на чл. 154 ГПК ищецът следва да установи горепосочените обстоятелства, а в тежест на ответника е да докаже възразенията си, а при установяване на посочените обстоятелства, че е заплатил процесната сума.

С оглед становището на ответника и на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 и 4, вр. чл. 153 ГПК с доклада по делото са отделени като безспорни между страните и ненуждаещи се от доказване обстоятелствата, че на 18.02.2020 г. на АМ Тракия, при км. 29 в посока - гр. София между водача на пътна фреза WIRTGEN с рег. № „, застрахован при ищеца по застраховка „Каско“ и водача на МПС „Скания“ с рег. № „, застрахован при ответника по застраховка „Гражданска отговорност“, е реализирано ПТП в срока на застрахователното покритие, както и че ищецът е заплатил застрахователно обезщетение по валидно сключена имуществена застраховка за увреденото МПС пътна фреза WIRTGEN с рег. № „, в размер на 21 210,53 лева, а ответникът е възстановил на ищеца сумата в размер на 17 943,95 лева. Посоченото се установява и от събраните по делото писмени доказателства – протокол за ПТП от 18.02.2020 г., застрахователна полица за застраховка „Каско на МПС“, искане за оценка на вреди, регресна покана.

При съвкупната преценка на събраните по делото доказателства - представения по протокол за ПТП от 18.02.2020 г., представените и неоспорени искане за оценка на вреди, опис-заклучение за вреди на МПС, описа на претенция, ликвидационен акт по щета, неоспореното от страните и прието заключение на автотехническата експертиза, се установява, че на 18.02.2020 г. при движение по АМ Тракия, с посока към гр. София и в района на км. 29, поради недостатъчна странична дистанция водачът на влекач С с рег. № „, с прикачено към него полуремарке с рег. № „, реализира ПТП с намиращата се от дясната му страна пътна фреза В с рег. № „. Така описаният механизъм на ПТП се установява от една страна от протокола за ПТП, който като съставен от служител на МВР в кръга на служебните му задължения в установената форма и ред, представлява официален свидетелстващ документ. Като такъв той се ползва не само с обвързваща съда формална доказателствена сила относно авторството на материализираното в него изявление на актосъставителя, но съгласно чл. 179, ал. 1 ГПК и със задължителна материална доказателствена сила, като съставлява доказателство за факта на направени пред съставителя и за извършените от него и пред него действия и изявления. В същия смисъл относно механизма на ПТП е и посоченото от вещото лице в неоспореното заключение на автотехническата експертиза, което съдът намира за компетентно, пълно и обективно изготвено. Следва да бъде взето предвид и извършеното от ответника плащане, което по същество съставлява признание за наличието на дълг на посоченото основание. Съгласно заключението на вещото лице всички описани в описите на ищеца и във фактурите щети по пътна фреза В с рег. № „, са причинени в резултат на процесното ПТП с изключение на тези по предно ляво огледало.

Следователно въз основа на посочените писмени доказателства, неоспореното заключение на автотехническата експертиза, което съдът намира за компетентно и обективно изготвено, както и предвид направеното от ответника частично плащане, се налага извод, че по делото е установено, че процесното ПТП, при което на застрахованото при ищеца имущество е причинена имуществена вреда, е настъпило в резултат на виновното и противоправно поведение на водача на влекач С с рег. № „, застрахован по застраховка „Гражданска отговорност“ при ответното дружество, който в нарушение на чл. 25, ал. 1 от Закона за движение по пътищата е предприел маневра за заобикаляне на пътната фреза без да се съобрази с нейното положение.

Застрахователното обезщетение за имуществени вреди на превозни средства, което се дължи от застраховател по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на

автомобилистите на увредените трети лица се определя по правилата на чл. 499, ал. 2 КЗ и клаузите на конкретния застрахователен договор. Принципът на пълната обезвреда, залегнал в чл. 499, ал. 2 КЗ, означава, че обезщетението има за цел да постави увредения в имущественото състояние, в което той е бил преди увреждането - да се приведе увреденото МПС в изправно и годно за движение техническо състояние. Следователно застрахователят по гражданска отговорност в хипотеза на регрес спрямо него заплаща само стойността на вредите, дължащи се на унищожаване или повреждане на вещта до размера на нейната действителна стойност към момента на осъществяване на застрахователното събитие - без овехтяване /Решение № 52 от 08.07.2010 г. по т.д. № 652/2009 г. на ВКС, I ТО/. При нейното пълно или частично унищожаване тази действителна стойност се определя от пазарната цена, по която вещ от същото качество и вид може да бъде купено. В този смисъл е съдебната практика на ВКС, според която действителната стойност на вредата по смисъла на чл. 273, ал. 2 и чл. 203 КЗ /отм./ - аналогични на чл. 499, ал. 2 и чл. 400 КЗ, е пазарната стойност, достатъчна към момента на увреждането за закупуването на имущество от същия вид, респ. пазарната стойност на ремонта за отстраняване на настъпилата вреда /Решение № 115/9.07.2009 г. по т.д. № 627/2008 г. на ВКС, ТК, II ТО/, като при определяне на обезщетението съдът, ползвайки заключение на вещо лице, не е обвързан при кредитирането му да проверява дали не се надвишават минималните размери по Методиката към Наредба № 24/08.03.06 г. на КФН /в този смисъл Решение № 165 от 24.10.2013 г. по т. д. № 469/2012 г. на ВКС, II ТО; Решение № 52 от 08.07.2010 г. по т. д. № 652/2009 г. на ВКС, I ТО; Решение № 109 от 14.11.2011 г. по т. д. № 870/2010 г. на ВКС, I ТО; Решение № 52 от 08.07.2010 г. по т. д. № 652/2009 г. на ВКС, I ТО/.

В разглеждания случай съгласно заключението на автотехническата експертиза и посоченото от вещото лице при изслушването му, стойността, необходима за възстановяване на пътна фреза В с рег. № , от щетите нанесени в резултат на процесното ПТП, изчислена на база средни пазарни цени към датата на ПТП възлиза на сумата в размер на 25 452,64 лева. Установява се, че в случая не се касае за тотална щета, тъй като действителната стойност на процесното МПС към датата на ПТП е в размер на 119 450 лева, поради което и наведените в тази връзка възражения на ответника се явяват неоснователни. Неоснователни са и възраженията на ответника, че обезщетението следва да бъде определено по средни пазарни цени от алтернативни източници. Съгласно посоченото от вещото лице при изслушването му, при специализираните техники като селскостопанската техника, строителните техники и т.н. няма алтернативи на увредените части и се влагат нови. Следва да бъде допълнено и че дори и при наличие на такава възможност, обезщетение по пазарни цени от алтернативни източници не би онагледило средните пазарни цени към датата на процесното ПТП, тъй като би било определено само по средни пазарни цени от алтернативни доставчици, т.е. при съобразяване на цените само от ограничен сегмент от пазара на части, боя, материали и труд.

Доколкото регресното вземане възниква в размера на по-малката от двете суми – на действителните вреди и на извършеното плащане - в случая на извършеното плащане, се налага извод, че регресното вземане на ищцовото дружество към ответното такова на основание чл. 411 КЗ е в размер на платеното от ищеца на застрахованото лице обезщетение в размер н 21 210,53 лева. На основание чл. 411 КЗ ищецът има право да получи и обезщетение за направените обичайни разходи във връзка с щетата, поради което към общия размер на дължимата от ответника сума следва да се включи и претендираната сума от 15 лева - обичаен разход за приключване на застрахователната щета. Следователно общият дължим от ответника размер възлиза на сумата от 21 225,53 лева. От посочената сума следва да бъде приспадната платената от ответника преди предявяване на иска сума в размер на 17 943,95 лева, поради което ответникът дължи остатъка от 3 281,58 лева, в какъвто размер е и разглежданата претенция на ищеца. При това положение предявеният иск се явява основателен и следва да бъде уважен в пълен размер.

По иска с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД:

Задължението на делинквента /на застрахователя на неговата гражданска отговорност/ към застрахователя по имуществената застраховка е задължение без срок за изпълнение, към което с оглед регресния характер на вземането, не може да се приложи разпоредбата на чл. 84, ал. 3 ЗЗД. Ирелевантен е и моментът на извършеното плащане, което има значение

само за възникване на регресното право, но не и за поставяне на длъжника в забава /в този случай моментът на настъпване на изискуемостта и моментът на поставяне в забава не съвпадат/. Ето защо за поставяне на длъжника в забава е необходима покана. Съгласно специалната разпоредба на чл. 412, ал. 3, т. 1 КЗ застрахователят на гражданската отговорност на делинквента следва да определи и изплати дължимото обезщетение в срок от 30 дни от представяне на преписката, когато същата съдържа всички необходими документи, сочещи за неговата отговорност /арг. 411, ал. 2 КЗ. В случая не се твърди получената преписка да не е съдържала всички необходими документи. Страните не спорят, а и от представените по делото регресна покана от 02.03.2021 г. и обратна разписка се установява, че към 05.04.2021 г., от който момент се претендира и обезщетението за забава, е изтекъл 30-дневният срок за плащане на задължението.

За периода от изтичане на срока по чл. 412, ал. 3 КЗ – от 05.04.2021 г. до 12.05.2023 г. размерът на законната лихва, определен от съда по реда на чл. 162 ГПК, възлиза на 717,19 лева, в какъвто размер е и претендираната от ищеца сума, поради което и претенцията по чл. 86, ал. 1 ЗЗД следва да бъде уважена в цялост.

По разноските:

При този изход на спора на основание чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на ищеца следва да бъдат присъдени направените и претендирани от него разноски по делото. Същите са в общ размер на 509,95 лева, от които 159,95 лева за платена държавна такса, 250 лева за платен депозит за вещо лице и 100 лева за платено юрисконсултско възнаграждение.

Разноски в полза на ответника при този изход на спора не се дължат.

Така мотивиран, СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД

РЕШИ:

ОСЪЖДА З, с ЕИК , и със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Симеоновско шосе“ 67А, да заплати на Д, с ЕИК , и със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Княз Ал. Дондуков“ № 68, на основание чл. 411 КЗ сумата в размер на **3281,58 лева**, представляваща невъзстановено регресно вземане за платено от ищеца застрахователно обезщетение по имуществена застраховка „Каско на МПС“ и ликвидационни разноски за вреди на МПС - пътна фреза WIRTGEN с рег. № „, причинени при ПТП, настъпило на 18.02.2020 г. на АМ Тракия, при км. 29 в посока - гр. София, по вина на водача на МПС „Скания“ с рег. № „, чиято гражданска отговорност е застрахована при ответника, ведно със законната лихва от 15.05.2023 г. до окончателното плащане, на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД сумата в размер на **717,19 лева**, представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва за периода от 05.04.2021 г. до 12.05.2023 г. , както и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата в размер на **509,95 лева** - разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____